

sætte Nationalbankens Forpligtelse til at indløse med Guld i Kraft. Forholdene er jo virkelig nu ganske de samme. Jeg skal dog, som sagt, ikke modsætte mig, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, men kun udtale Haabet om, at det maa blive en kort Udvalgsbehandling.

Bramsnæs: Landstinget har jo altid haft Ord for at være en god konservativ Institution, og det er det sikkert ogsaa endnu. Dog tror jeg, man skal vogte sig noget for det almindelige Synspunkt: at naar man en Gang for et Aars Tid siden har vedtaget et Forslag, kan man ganske rolig blive ved at vedtage det i Fremtiden. Naar en saadan Lov skal gælde et helt Aar, tror jeg alligevel, der er nogen Grund til at undersøge den lidt nærmere. Jeg undrer mig over, at man fra visse Sider finder det saa naturligt, at man, naar en saadan Lov er vedtaget, skal vedblive at vedtage den uden at se nærmere derpaa. Man kan naturligvis gøre det ud fra det Synspunkt, at vi rimeligvis til syvende og sidst bliver tvunget til at vedtage Lovforslaget. Det er jo muligt. Spørgsmaalet er dog, paa hvilke Betingelser vi bliver tvunget dertil. At vi paa Forhaand skulde være udleveret uden at kunne sætte nogen som helst Betingelser, forudsætter dog, at man fra Bankens Side vil optræde meget skarpt overfor Lovgivningen. Det drejer sig jo dog om en overordentlig stor Begunstigelse for Banken, og jeg finder det ganske naturligt, at der, naar Banken faar en saadan Begunstigelse, stilles Betingelser derfor. Det mener jeg ogsaa, vi bør gøre denne Gang, navnlig da de Betingelser, der tidligere er blevet talt om, ikke er blevet udført i den Form, i hvilken jeg i alt Fald forudsatte, at de skulde udføres. Der er derfor for mit Vedkommende al Grund til at ønske nærmere Oplysninger.

Med Hensyn til Guldloven blev der sagt, at den glider bare saadan med, fordi den nu en Gang plejer at følges med Loven om Nationalbankens Sedler, men den har ingen Betydning nu og vil rimeligvis heller ikke faa Betydning i Fremtiden. Det Synspunkt for Lovgivning tiltaler mig ikke helt: at man skal give en Lov, der ingen Betydning har i Øjeblikket og rimeligvis

heller ikke vil faa Betydning senere. I et saadant Tilfælde vil jeg hellere holde op at lovgive. Jeg nærer ikke synderlig Frygt for Fremtiden; jeg tror ikke, at Guldet vil blive synderlig billigere, i alt Fald tror jeg ikke, at Guldet vil blive saa billigt, at det bliver en daarlig Forretning for Nationalbanken at købe til den Pris, der er fastsat. Jeg kunde dog tænke mig, at hvis Guldet blev billigere, vilde Nationalbankens tvungne Opkøb af Guld bringe os noget nærmere til det Tidspunkt, da vi kunde ophæve Indskrænkningerne med Hensyn til Indløseligheden af Sedler; jo mere Guld der er i Bankens Beholdninger, des større Mulighed er der for at komme til fri Seddelindløsning. Men jeg kan naturligvis nok tænke mig, at Banken af visse Grunde ikke har Interesse i at ligge med saa meget Guld; det giver jo ingen Rente. Dette Synspunkt synes jeg imidlertid ikke, Lovgivningen behøver at beskæftige sig med, navnlig da Nationalbanken saa udmærket selv er i Stand til at varetage sine økonomiske Interesser. Jeg tror derfor, man kan lade ud af Betragtning, at det ikke vil være til synderlig Fordel for Nationalbanken at ligge med mere Guld. Det vil være til Fordel for en hurtigere Indløsning: jo større Guldbeholdningen er, des hurtigere kan vi ophæve Restriktionerne. Jeg vilde derfor sætte Pris paa, at vi kunde blive enige om at ophæve denne Bestemmelse; den pynter ikke, som den staar, og naar man ikke kan give nogen rimelig Grund for at beholde den, synes jeg, det var bedst, at den forsvandt.

Staten har altsaa ikke overtaget de 3 Mill. Kr. Aktier. Grundene, der gives derfor, er noget forskellige. Den ærede Ordfører for det radikale Parti mente, at det var en meget klog Forretning, at man endnu ikke havde overtaget dem, men ventede til næste Sommer og straks efter Regnskabsaarets Udløb hævede 10 pCt.s Udbytte af de 3 Millioner. Det Standpunkt blev noget anfægtet af den sidste ærede Taler. Jeg skal ikke blande mig videre i den Diskussion, men blot sige, at hvis det er af den Grund, Staten har ventet, saa har der dog før været et Tidspunkt, da man kunde have overtaget Aktierne, nemlig den 31. Juli i Aar. Den Bemyndigelse, Staten har, gjaldt nemlig og-